

Moja prva kravja kupčija

Kmečka črtica. — C. M.

Pri naši hiši je mukala v hlevu le edina kravica, družino ji je delalo kvečjemu dvoje praseta in par kokoši. Nekoč pa je ata kravico prodal, ker je bila breja in je dajala premalo mleka za našo mnogoštevilno družino.

»Petnajst goldinarjev je dobička; kaj deš k temu, Mica?« je dejal ata, stopivši v kuhinjo, veselo proti mami.

»Že, toda kje hočemo iskati drugo kravico?« je zaskrbelo dobro našo mamico. »Brez mleka ne morem kuhati, neobhodno pa ga mora imeti mala Verica.«

»Boš pa ti pogledal čimprej za drugo kravico,« se je obrnil k meni. »Bi šel sam, a radi nujnega pisanja res ne utegnem. Išči okoli pri kmetih in če najdeš kaj primerne, pa zaračaj. Potem pa bom sam šel kravico pogledat in plačat, če bo za našo hišo.«

Zavest, da mi je ata poveril silno važno nalogo, me je navdala z nemalim ponosom. Moje misli so že begale pri kupčiji. Kar spati nisem mogel. Sklenil sem, da se bom pri tem postavil kar najbolj moško, da se ne osmešim.

Drugo jutro zavijem zgodaj na križpotju za vasjo v hrib med kmete. Kjer koli sem potkal, sem bil deležen pohorske vljudnosti, celo s kavo in kruhom so mi postregli tu in tam, le kravice nisem našel, ki bi bila po mojem okusu. Nič kaj zadovoljen sem se spuščal naposled nazaj v dolino. Zatopljenega z mislimi me nenadoma vzdramijo koraki. Po stezi od desne strani skozi leševje sem videl prihajati moža. »Če ni nemara kakšen ropar, a jaz imam v žepu desetak!« me pogreje po udih. Takoj pa se mi strah razblini, ko spoznam v možaku strica Kotnika, znanega govejega mešetarja.

»Kaj pa ti delaš tukaj, ali veter loviš, ali megljo preganjaš?« me možak podraži. »Kaj dela oče? Piše, kaj?«

»Da, ata piše doma, jaz pa ne lovim vetra, ampak kravo, ki ima dosti mleka. Ali veste za katero?«

»Ti iščeš kravo? Ojej!« se popraska Kotnik za ušesom. »Da si le predrzneš, fantič! Še mene, ki sem izvedenec v kupčijah, napetnostijo včasih ljudje pri kravah, da se kar kači. Laže je kupiti deset parov volov, kakor pa eno res dobro kravo.«

Za trenutek je utihnil, potem pa nadaljeval: »Za Kavčičevo žago veš nemara?«

»Za tisto pri Svetem Lovrencu?«

»Da! Žagar ima na prodaj pridno kravico. Tisto kupi, če misliš resno, ne bo ti žal. Pa očeta mi pozdravi!« Stem se poslovi stric Kotnik in jo mahne navkreber. Jaz pa napravim par skokov ter jo uberem naglih korakov za reko proti Kavčičevi žagi.

Čez eno uro sem bil na cflju.

Žagar, možak srednjih let, se nekako poredno namuzne, ko mu pojasnim namen prihoda, in reče, da res ima kravo na prodaj. Po njegovem zagonetnem nasmehu sem sklepal, da si je možakar mislil, da bo mene glede cene lahko napetnostil. Šla sva v hlev. Kravica se mi je koj na prvi pogled dopadla. Bila je res lepa živalica, tudi mlečna je bila videti. Vprašal sem za ceno. Mož pove ceno, jaz pa posilim zelo začuden obraz.

»Kaj pa mislite, oče! Tako kravije, pa jo ceneite kakor dirkača iz kraljevega hleva! Rečite vendar pravo ceno; kar je predrago, je predrago. Sami vidite, da tega denarja kravica niti pri glavi, niti pri repu ni vredna.«

Medtem iščem skrbno z očmi in rokami no kravici le kako morebitno hišo, ker ta cena se mi je zdela, odkrito povedano, primerna in sem hotel samo zaradi lepšega zbarantati kak goldinar. Kravico sem naposled tudi kupil, odonosno »zaaral« sem jo z očetovim desetakom.

V upu dobre kupčije korakam vesel proti domu. Moj vstop v domačo hišo je takoj prepodil skrbi očeta in mame zaradi moje pozne odsotnosti. Ko sedem, pričnem pripovedovati o moji kupčiji, oče pa je zadovoljno priklima-

val in rekel naposled: »Kar sam boš nesel jutri žagarju še ostali denar; upam, da nisi slab kupil.«

Naslednjega jutra sem se najedel koruznih žgancev. Nato sem poiskal vrv, denar skrnil v notranji žep na prsih ter jo mahnil proti Sv. Lovrencu. Hitel sem in zelo naglo prispel do žage.

»Čujte, žagar, po kravo sem prišel, tudi denar je tu,« sem vpil v možaka, zaposlenega pri jarmu. »Stopite no bliže!« Moje besede niso nič izdale. Mož se je delal, ko da žagi posveča vso pozornost. Slutil sem, da nekaj ni v redu. Kaj neki ga žuga? Včeraj je bil toliko prijazen. Slednjič, po dolgem stikanju po žagi, vendar pride bliže, zapiči vame strašno srep pogled ter vzroji: »Le poberi se, pobalin, odkoder si prišel! In to takoj! Goljuf smrkavi! Krave ne dobiš, da veš. Svoj denar le obdrži. Tudi tega, na, nazaj!« mi zapodil desetak pod noge. »Šema pretkana! Da nisem sinoči poizvedel tamle v oni gostilni, kako so cene živini v zadnjem tednu poskočile, bi me bil opeharil za pet in dvajset goldinarjev. Le poberi se!«

»Oho, očka, tako pa to ne bo šlo!« sem odvrnil neustrašeno. »Kar sem kupil, sem kupil. Krava je moja.«

»Zgubi se, pravim! Krave ne dobiš!« se je zadržal nad menoj na ves glas.

»Tedad mi vrnite dvojno aro, pravico imam po zakonu,« sem se upiral.

»Počakaj malo, to pa dobiš, in še trojno, če hočeš, takoj!« Pri tem skoči h kupu lesnih odpadkov, pograbi debel kol in se mi tako oboženo bliža. Za tako »aro« pa seveda nisem bil dovzet. Nabrusil sem pete in jo odvril. Tega pa mi nihče ne more zamertiti, ker sem bil šele trinajstleten šolarček.

*

To so bili prebrisani!

(Zgodba brez besed)

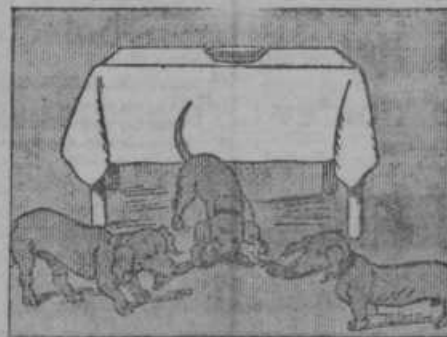
1.

2.

3.

SMEJTE SE!

Preseljevanje duš

»Ali verjameš, da se duše selijo iz živali v ljudi in narobe?«

»Seveda verjamem.«

»Kako da verjameš tako neumnost?!«

»Pred tremi leti sem ti posodil tri jurje. Tedaj sem bil prav gotovo še osel.«

Dober spomin

Oče se jezi: »Jožek, kolikokrat pa sem ti že rekel, da daj mir!«

Jožek nekoliko pomisli in odgovori: »Sestkrat, oče.«

Kakor se vzame

Meščan: »Očka, ali je kaj dosti snega pri vas?«
Kmet: »Kakor se vzame. Nekateri ga imajo več, nekateri pa manj.«

Meščan: »Kako to?«

Kmet: »Kdor ima več sveta, ga ima več, kdor pa ga ima manj, pa manj.«

Ni lagal

»Posodi mi sto dinarjev!«

»Jih nimam.«

»Kaj? Saj si včeraj rekel, da imaš denarja kakor peska!«

»No, ali imam kaj peska?«

Voznik v lekarni

Lekarnar: »Kaj želite?«

Voznik (po daljšem ogledovanju): »Tega nimate, kar bi radi!«

Lekarnar: »No, kaj pa bi radi?«

Voznik: »Bičevnik in bič.«

*

UGANITE!

Sest nog ima, pa vendar hodi po glavi?

('ru)

Kaj bi rad slepec, zdrav človek pa ne?

('oko oarazp oue [sa])

Skozi eno luknjo noter, skozi tri ven?

('skozi omečemo str[ec].)

V čem sta si različni vrana in brana?

('d-uh A)

Bil je kriv in bo kriv in vendar ne bo sojen?

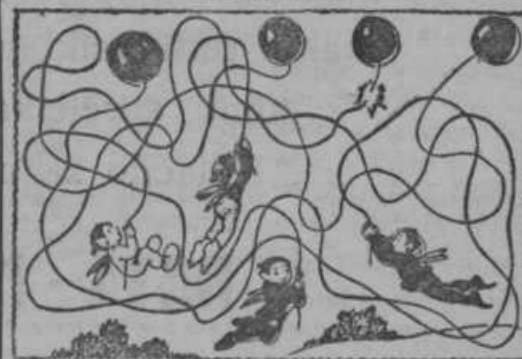
('d[is])

Kaj je laže od peresa najmanjšega ptička?

('Pol peresa.)

*

POIŠCITE!

Štirje fantiki, štirje baloni. Kako spadajo skupaj?